

Gråhakedoppingen, *Podiceps grisegena*, synes stadd
i utbredning.

I föregående årg. av denna tidskrift meddelade Dr V. A. ENGHOLM, att en gråhakedopping blivit skjuten i Tåkern och att ett par av denna art visat sig där. I år har därsammastädes denna arts häckning konstaterats av Baron KNUT VON ESSEN, som i brev meddelat, att han i Herrestadsviken av nämnda sjö den 2 juli hade tillfälle att under tio minuter noggrant med tillhjälp av kikare iakttaga en gråhakedopping åtföljd av en unge. I Kvismaren har Hr ERIK ROSENBERG, som från sina fågelstudier i Skåne är väl förtrogen med gråhakedoppingen och dess läten, hört denna fågel i en göl vid Sörbylandet. På grund av denne observatörs förut vid många tillfällen dokumenterade iakttagelseförmåga är det all anledning antaga, att han även denna gång har rätt, varför saken här meddelas. Slutligen har Lektor FLODERUS meddelat, att en gråhakedopping skulle ha observerats vid Arboga 1916 av en skogvaktare. En sammanställning av dessa meddelanden, i synnerhet de båda första, torde möjligen tyda hän på en spridning av gråhakedoppingen till mellersta Sverige. Förut har den som bekant som häckfågel egentligen blott iakttagits i Skåne och i Norrbottens lämland, till vilka ställen den tydligen kommit på skilda vägar, nämligen söderifrån och från öster.

E. L.

Några ornithologiska iakttagelser under sommaren.

Under juli månad uppehöll sig undertecknad några dagar vid Stådsholmarnas lotsplats i Norra Tjusts skärgård. Jag kom under denna tid att besöka ett skär kallat Tärnkullen, vitt synligt över skärgården genom ett på toppen placerat stängmärke. Det befanns härvid, att skäret i hela sin utsträckning var bebott av havstrutar (*Larus marinus*). Deras antal kunde uppskattas till omkring 30 par så att man verkligen kan kalla det en koloni. Ett sådant antal trutar häckande på samma skär torde vara enastående vid våra kuster. Havstruten är utan tvivel en särdeles ståtlig fågel, men en svår buse för ådorna och andra sjöfågelshonor, vilket även, speciellt där i trakten, lotsarna nogsamnt kunde bestyrka.

Trots trutarnas närhet uppehöll sig en kull grågäss (*Anser anser*) på ett av de närmaste skären. Beträffande denna fågel synes den ha fått en verklig fristad i den bekanta Hartzö skärgård i Södermanland. Speciellt på Enskär, där flockar på upp till tjoget sågos i början av juli vid ett dagsuppehåll på ön under segling söderut. Likaså kunde jag konstatera att havsörnen fanns på trakten, ty ihållande örnskrin hördes från Hartzöhället.

Under en tids vistelse i Trosa sågos dagligen de eleganta skräntärnorna (*Sterna tschegrava*) över vassen utanför åmynningen. Var de häckade lyckades jag dock aldrig utröna.¹

Herserud, Lidköping, augusti 1925.

R. Västerberg.

¹ Säkerligen voro de från kolonien vid Enskär.

Red.